

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ
TENDERS REVIEW AUTHORITY

Λεωφ. Γρίβα Διγενή 81-83, 2ος όροφος, Τ.Θ. 24820, 1304 Λευκωσία
Τηλ.: 22445100, Φαξ: 22445107, Email: tra@aap.gov.cy, Web: www.tra.gov.cy

Προσφυγή Αρ. 20/2022

Μεταξύ:

A. PAPAETIS SERVICES LTD

Αιτητών

v.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ

Αναθέτουσας Αρχής

**Αναθεωρητική Αρχή
Προσφορών**

Έφη Παπαδοπούλου, Πρόεδρος
Λοΐζος Κάππας, Μέλος
Σόλων Παπαθεοχάρους, Μέλος
Δήμος Θωμά, Μέλος

Αιτητές:

A. PAPAETIS SERVICES LTD

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Δημήτρη Καΐλη, Δικηγόρο για Ιωαννίδης Δημητρίου ΔΕΠΕ
2. Κωνσταντίνο Αγαθαγγέλου, Δικηγόρο για Ιωαννίδης Δημητρίου ΔΕΠΕ

Αναθέτουσα Αρχή:

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ

Αντιπροσωπεύθηκε από τους:

1. Μιχάλη Κούρο Λοϊζίδη, Δικηγόρο για Γιώργος Ζ. Γεωργίου & Συνεργάτες ΔΕΠΕ
2. Στέλιο Παπαδόπουλο, Συντονιστή διαγωνισμού

Ημερομηνία έκδοσης Απόφασης: 24 Οκτωβρίου, 2022

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Η απόφαση του Οργανισμού Κρατικών Υπηρεσιών Υγείας (Ο.Κ.Υπ.Υ.) να κατακυρώσει τον διαγωνισμό αρ. Σ.Υ. 45/21 με τίτλο «*Προμήθεια και συντήρηση ενδοσκοπικών πύργων και ενδοσκοπίων για τις ανάγκες των ενδοσκοπικών γαστροεντερολογικών τμημάτων των νοσηλευτηρίων του Ο.Κ.Υπ.Υ.*» στην εταιρεία A. POTAMITIS MEDICARE LTD (ο Επιτυχών), αντί στην Εταιρεία A. PAPAETIS SERVICES LTD (οι Αιτητές), είχε ως αποτέλεσμα την καταχώρηση της παρούσας προσφυγής, η οποία αφορά το Είδος 1 του διαγωνισμού. Η προσφορά των Αιτητών δεν έχει επιλεγεί λόγω ψηλότερης προσφερθείσας τιμής.

Ο διαγωνισμός προκηρύχθηκε από την Μονάδα Αγορών του Ο.Κ.Υπ.Υ. στις 11.05.2022, μέσω του ηλεκτρονικού συστήματος e-procurement με τελευταία ημέρα υποβολής των προσφορών την 10.06.2022. Ο διαγωνισμός περιλάμβανε δύο τμήματα. Το Είδος 1: Ολοκληρωμένο Σύστημα Ενδοσκοπήσεων και το Είδος 2: Σύστημα Ηλεκτροχειρουργικής Διαθερμίας με συσκευή Αργού. Κριτήριο επιλογής ήταν η πλέον συμφέρουσα από οικονομικής άποψης προσφορά βάσει τιμής, ανά Είδος.

Υποβλήθηκαν συνολικά τέσσερεις προσφορές. Οι δύο αφορούσαν το Είδος 1 και οι άλλες δύο το Είδος 2. Μεταξύ των προσφορών περιλαμβανόταν και η προσφορά των Αιτητών η οποία αφορούσε το Είδος 1.

Η Επιτροπή Αξιολόγησης για τον εν λόγω διαγωνισμό, σε τρεις συνεδρίες της προέβη σε αξιολόγηση των προσφορών και στις 04.07.2022 υπέβαλε την έκθεσή της στο Συμβούλιο Προσφορών, το οποίο σε συνεδρίαση του στις 06.07.2022 υιοθέτησε το περιεχόμενο της για κατακύρωση του διαγωνισμού στον επιτυχόντα. Ακολούθως, στις 08.07.2022 τα πρακτικά της συνεδρίασης στάλθηκαν στην Προϊστάμενη της Μονάδας Αγορών και Προμηθειών του Ο.Κ.Υπ.Υ.

Οι Αιτητές μετά τη γνωστοποίηση των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού καταχώρησαν την παρούσα προσφυγή με την οποία θέτουν διάφορους ισχυρισμούς όσον αφορά την προσφορά του Επιτυχόντα. Συγκεκριμένα ισχυρίζονται ότι η πρόσφορά του δεν ανταποκρίνεται στον όρο 6.4.2 του Μέρους Α' του Διαγωνισμού, στις Τεχνικές Προδιαγραφές που προβλέπονται στο Έντυπο 8 των εγγράφων του Διαγωνισμού και ειδικά στις απαιτήσεις των σημείων 1.16. και 1.17. Επίσης το Έντυπο 17 της προσφοράς του επιτυχόντα δεν έπρεπε να γίνει αποδεκτό καθότι ο τρίτος φορέας, στον οποίο στηρίζεται, δεν απέδειξε την επαγγελματική εμπειρία του, η δε τιμή της προσφοράς του ήταν ασυνήθιστα χαμηλή και δεν έγινε η δέουσα έρευνα, ενώ υπάρχει και έλλειψη αιτιολογίας για την αποδοχή της. Ισχυρίζονται περαιτέρω ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει καθότι η ενδιάμεση απόφαση της επιτροπής προδιαγραφών να τροποποιήσει το Έντυπο 8 με τα διορθωτικά αρ. 1 και 2 είναι αναιτιολόγητη και προϊόν πλάνης.

Η Αναθέτουσα Αρχή υποστηρίζει το καθόλα νόμιμο της απόφασης της και απαντά σε όλους τους ισχυρισμούς των Αιτητών τους οποίους και χαρακτηρίζει αβάσιμους. Προδικαστική ένσταση όσον αφορά το έννομο συμφέρον των Αιτητών να προωθήσουν την παρούσα προσφυγή για το λόγο ότι η προσφορά τους παραβιάζει ουσιώδη όρο των εγγράφων του διαγωνισμού αποσύρθηκε και ορθά αφού η προσφορά των Αιτητών δεν αποκλείστηκε από το διαγωνισμό.

Κατά την ενώπιον μας διαδικασία θέσαμε στα μέρη το ζήτημα κατά πόσο η Επιτροπή Αξιολόγηση και το συσταθέν Συμβούλιο Προσφορών αποτελούσαν αρμόδια όργανα σύμφωνα με το νόμο Ν. 73(Ι)/2017 του Ο.Κ.Υπ.Υ. για τη λήψη απόφασης για τον παρόντα διαγωνισμό καθότι το ίδιο ζήτημα μας απασχόλησε πρόσφατα στα πλαίσια της Προσφυγής 21/2022¹.

Η Αναθέτουσα Αρχή δεν διαφώνησε ότι το ζήτημα είναι δημόσιας τάξης και ότι έλαβε γνώση της απόφασης στην Προσφυγή 21/2022, η θέση της όμως, όπως εξήγησε, είναι όπως τέθηκε στην Προσφυγή 21/2022. Δηλαδή η διαδικασία είναι *«με πλήρη διαφάνεια, δεν ήταν κάτι αυθαίρετο κάποιο όργανο που έλαβε την συγκεκριμένη απόφαση ήταν δυνάμει εσωτερικών κανονισμών που δόθηκαν από το Διοικητικό Συμβούλιο»*.

¹ Προσφ. 21/2022, VITAEMED LTD v. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ, ημερ. 26.9.2022

Οι Αιτητές με τη σειρά τους συμφώνησαν ότι πρόκειται για ζήτημα δημόσιας τάξης το οποίο εξετάζεται αυτεπάγγελτα, ζήτησαν όμως όπως ακουστούν και οι λόγοι ακυρότητας σε περίπτωση που επαναληφθεί η διαδικασία.

Από τους διοικητικούς φακέλους εκείνο το οποίο προκύπτει είναι ότι ο διορισμός της Επιτροπής Αξιολόγησης έγινε με έγκριση από την Προϊσταμένη της Μονάδας Αγορών και Προμηθειών κατόπιν εισήγησης του συντονιστή του Διαγωνισμού, ενώ το Συμβούλιο Προσφορών διορίστηκε με βάση τους εσωτερικούς κανονισμούς που ενέκρινε το Διοικητικό Συμβούλιο του Ο.Κ.Υπ.Υ., όπως ακριβώς έγινε και στο διαγωνισμό για τον οποίο καταχωρήθηκε η Προσφυγή 21/2022.

Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι το ίδιο ζήτημα αποφασίστηκε στα πλαίσια της προσφυγής 21/2022 παραθέτουμε και υιοθετούμε για τους σκοπούς της παρούσας όσα σχετικά αναφέραμε στην εκεί απόφαση μας τα οποία και σφραγίζουν το αποτέλεσμα της προσφυγής.

«Προέχει η εξέταση του πρώτου λόγου ακύρωσης, ο οποίος λόγω της φύσης του ως θέμα δημόσιας τάξης, εάν επιτύχει, ενδεχόμενα να συμπαρασύρει και τους υπόλοιπους λόγους.

Σχετικά με το λόγο αυτό χρήσιμη είναι η παράθεση των άρθρων 7 και 14 του Ν. 73(Ι)/2017 ως και του Κανονισμού 4(1) των περί του Συντονισμού των Διαδικασιών Σύναψης Δημοσίων Συμβάσεων Προμηθειών, Έργων και Υπηρεσιών (Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου και Κοινότητες) Κανονισμών του 2012, ΚΔΠ 242/2012, αφού δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο ΟΚΥπΥ αποτελεί Οργανισμό Δημοσίου Δικαίου. Παραθέτουμε εδώ ότι ενδιαφέρει.

Άρθρα 7 και 14 του Νόμου 73(Ι)/2017

«7. -(1) Το Συμβούλιο έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

(α) [...]

(στ) τηρουμένων των διατάξεων των περί του Συντονισμού των Διαδικασιών Σύναψης Δημοσίων Συμβάσεων Προμηθειών, Έργων και Υπηρεσιών (Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου και Κοινότητες) Κανονισμών, συνάπτει συμβάσεις με άλλες αρχές, οργανισμούς, φυσικά ή/και νομικά πρόσωπα εντός και εκτός της Δημοκρατίας, για την εξυπηρέτηση των σκοπών του γενικότερα·

[...]

(ιθ) εκδίδει εσωτερικούς κανονισμούς όπως καθορίζεται στον παρόντα Νόμο· και

[...]

14. Το Συμβούλιο δύναται με απόφασή του να εκχωρεί την άσκηση οποιωνδήποτε εξουσιών και αρμοδιοτήτων που του παρέχονται από τον παρόντα Νόμο, εκτός από εξουσίες ή αρμοδιότητες που έχουν σχέση με την άσκηση πολιτικής του Οργανισμού, στο Γενικό Διευθυντή, περιλαμβανομένης της υπογραφής εκ μέρους του και της σφράγισης με τη σφραγίδα του Οργανισμού κάθε σύμβασης, δημόσιας σύμβασης ή πράξης, στην οποία προβαίνει ο Οργανισμός, υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις που αυτό καθορίζει».

Κανονισμός 4(1) της ΚΔΠ 242/2012

«4.(1) Τηρουμένων των διατάξεων του Νόμου, τα όργανα που έχουν εξουσία να επιλαμβάνονται και χειρίζονται θέματα διαγωνισμών που οδηγούν στην ανάθεση συμβάσεων είναι:-

(α) Σε σχέση με τους Οργανισμούς Δημοσίου Δικαίου που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι, το διοικητικό όργανο που συστάθηκε ή διορίστηκε με βάση τον οικείο νόμο με σκοπό τη διοίκηση του εν λόγω Οργανισμού·

(β) σε σχέση με τις Κοινότητες, το Κοινοτικό Συμβούλιο αυτών, που συστήνεται σύμφωνα με τις πρόνοιες του περί Κοινοτήτων Νόμου.

(2) Τα αρμόδια όργανα που αναφέρονται στο εδάφιο (1) δύναται, όπου τούτο είναι εφικτό με βάση το νόμο εγκαθίδρυσης και λειτουργίας τους, να συστήνουν άλλα όργανα για να επιλαμβάνονται

και χειρίζονται θέματα διαγωνισμών που οδηγούν στην ανάθεση συμβάσεων».

Ο ΟΚΥΠΥ, με όσα έθεσε ενώπιον μας, δεν φαίνεται να έχει αμφισβητήσει και ορθά ότι η ΚΔΠ 242/2012 σύμφωνα με το άρθρο 97, Μεταβατικές Διατάξεις του Ν. 73(I)/2016 τυγχάνει εφαρμογής μέχρι την έκδοση Κανονισμών, οι οποίοι μέχρι σήμερα δεν έχουν εκδοθεί.

Το ερώτημα εδώ που πρέπει να απαντηθεί είναι κατά πόσο το Διοικητικό Συμβούλιο, οι αρμοδιότητες του οποίου καθορίζονται από το Ν. 73(I)/2017 και στις οποίες περιλαμβάνονται τα της σύναψης δημοσίων συμβάσεων, είχε τη δυνατότητα μέσω εσωτερικών κανονισμών να συστήσει όργανα στα οποία να μεταβιβάσει τις εξουσίες του αναφορικά με τη διαδικασία σύναψης δημοσίων συμβάσεων όπως ακριβώς εδώ έπραξε.

*Όπως καθορίζεται στα άρθρα 15² και 17³ του περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου του 1999, Ν. 158(I)/1999, όπως τροποποιήθηκε, βασική προϋπόθεση για το κύρος μιας διοικητικής πράξης είναι η νόμιμη υπόσταση και αρμοδιότητα του οργάνου που την εκδίδει. Συνεπώς η αναρμοδιότητα του οργάνου που λαμβάνει την προσβαλλόμενη απόφαση οδηγεί σε ακύρωση (βλ. **A.J. Pericleous Services Ltd v. Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω Κεντρικού Συμβουλίου Προσφορών**, Υπόθ. 57/99, ημερ. 27.3.2000, **Cyprus Waterwork Co Ltd v. Συμβουλίου Αποχετεύσεων Λευκωσίας** (1995) 4 AAD 73, **Πανεπιστήμιο Κύπρου v. Λεωφορεία Λευκωσίας Ατδ** (2001) 3 AAD 649, **Tasni Enviro Ltd κ. Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω 1. Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών και/ή 2. Πανεπιστημίου Κύπρου**, Υπόθ. Αρ. 2205/2006, ημερ. 14.1.2010).*

² 15. Βασική προϋπόθεση για να είναι μία διοικητική πράξη έγκυρη είναι η νόμιμη υπόσταση του οργάνου που την εκδίδει.

³ 17.-(1) Το διοικητικό όργανο που εκδίδει μια πράξη πρέπει να είναι αρμόδιο καθ' ύλην κατά τόπο και κατά χρόνο.

(2) Η αρμοδιότητα ενός διοικητικού οργάνου καθορίζεται από το Σύνταγμα ή από το νόμο ή από κανονιστική ή διοικητική πράξη που εκδίδεται κατ' εξουσιοδότηση νόμου.

(3) Η παρανομία μιας πράξης που έχει εκδοθεί από αναρμόδιο όργανο δε θεραπεύεται, έστω και αν την πράξη αυτή εγκρίνει μεταγενέστερα το αρμόδιο όργανο.

(4) Όταν ο νόμος αναθέτει την άσκηση μιας εξουσίας σε ένα όργανο, το όργανο αυτό δεν μπορεί να μεταβιβάσει ολικά ή μερικά την εξουσία του αυτή σε άλλο όργανο, χωρίς να υπάρχει ρητή διάταξη του νόμου που να το επιτρέπει.

(5) Αν μια αίτηση υποβληθεί σε αναρμόδιο διοικητικό όργανο, το αναρμόδιο όργανο οφείλει να τη διαβιβάσει στο αρμόδιο, πληροφορώντας περί τούτου τον ενδιαφερόμενο.

(6) Η διοικητική αρμοδιότητα πρέπει να ασκείται από το όργανο στο οποίο έχει ανατεθεί από το νόμο.

(7) Η απλή έγκριση των συστάσεων υφιστάμενου οργάνου, χωρίς το αρμόδιο όργανο να αντιμετωπίσει την επίλυση του θέματος, συνιστά αποχή από άσκηση της αρμοδιότητας του αρμόδιου οργάνου.

(8) Δε συνιστά αποχή από άσκηση αρμοδιότητας η υιοθέτηση ενός σημειώματος ή μιας πρότασης που υποβάλλεται από υφιστάμενο παράλληλο ή όργανο στο αρμόδιο διοικητικό όργανο, αν το σημείωμα ή η πρόταση περιέχει συγκεκριμένη εισήγηση και από το σύνολο της όλης διοικητικής ενέργειας προκύπτει ότι το αρμόδιο όργανο άσκησε ουσιαστικά την αποφασιστική του αρμοδιότητα.

Σε περίπτωση δε παράνομης μεταβίβασης αρμοδιότητας το όργανο προς το οποίο μεταβιβάστηκε η αρμοδιότητα δεν καθίσταται αρμόδιο και συνεπώς οι πράξεις του πάσχουν από ακυρότητα. (Βλ. Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Επαμεινώνδα Σπηλιωτόπουλου, ενδέκατη έκδοση, σελ. 154).

Το θέμα της ιεραρχίας των πηγών δικαίου εξετάστηκε στην Σπάταλος κ.ά. ν. **Δημοκρατίας**, Συνεκδ. Υποθ. Αρ. 277-279/99, ημερ. 3.7.2001 από όπου και τα πιο κάτω:

«Οι αρχές που διέπουν την ιεραρχία των κανόνων δικαίου είναι καλά θεμελιωμένες στη θεωρία του Διοικητικού Δικαίου. Ο Π.Δ. Δαγτόγλου στο σύγγραμμα του "Γενικό Διοικητικό Δίκαιο" β' έκδοση (1994) Αντ. Σάκκουλα, αναφέρει σχετικά στις σελ. 43-45:

"Σε μια δημοκρατία ο καθορισμός της ταυτότητας και της ιεραρχίας των πηγών του δικαίου συνδέεται με τον καθορισμό των οργάνων και της διαδικασίας παραγωγής κανόνων δικαίου. Η ιεραρχία των οργάνων συμβαδίζει με την ιεραρχία των πηγών δικαίου και συνεπάγεται την ιεραρχία των κανόνων δικαίου. Ιεραρχία σημαίνει ότι οι πηγές του δικαίου δεν είναι ισότιμες. Αντιθέτως έχουν, όπως λέγεται, διαφορετική "τυπική ισχύ", είναι δηλαδή καταταγμένες σε διάφορες βαθμίδες μιας ιδεατής πυραμίδας, στην κορυφή της οποίας βρίσκεται το σύνταγμα, ακολουθεί ο νόμος και έπεται η κανονιστική διοικητική πράξη. Κάθε πηγή δικαίου υπάρχει μόνο στο πλαίσιο που της ορίζουν οι πηγές δικαίου ανώτερων βαθμίδων. Αρνητικά διατυπούμενος ο κανόνας αυτός σημαίνει, ότι μια πηγή δικαίου δεν μπορεί (εκτός ρητών εξαιρέσεων) να περιορίσει ή καταργήσει πηγή δικαίου ανώτερης βαθμίδας».

Ό,τι η εξουσία σύναψης συμβάσεων ανήκει στο ίδιο το Διοικητικό Συμβούλιο είναι σαφές από το άρθρο 7(1)(στ) του Ν. 73(Ι)/2017, πιο πάνω, όπως σαφές είναι από το άρθρο 14 του εν λόγω Νόμου ότι, εκτός από συγκεκριμένες εξουσίες το Διοικητικό Συμβούλιο τις υπόλοιπες έχει τη δυνατότητα να τις εκχωρεί στο Γενικό Διευθυντή.

Η προσβαλλόμενη απόφαση, αποτελεί κοινό έδαφος, προκύπτει άλλωστε από το διοικητικό φάκελο, δεν λήφθηκε από το ίδιο το Διοικητικό Συμβούλιο που είχε την αρμοδιότητα αλλά από το Συμβούλιο Προσφορών το οποίο συστάθηκε με βάση απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου με «εσωτερικούς κανονισμούς», όπως ο ΟΚΥΠΥ τους ονομάζει. Με τους «εσωτερικούς κανονισμούς» εξουσιοδοτήθηκε επίσης ο Προϊστάμενος Μονάδας Αγορών και Προμηθειών για «Έγκριση διαδικασίας» Σύναψης Δημοσίων

Συμβάσεων όταν το όριο δαπάνης είναι €1.000.001 και άνω και το Συμβούλιο Προσφορών για ανάθεση των συμβάσεων.

Το Διοικητικό Συμβούλιο στις 9.11.2020 επίσης με «εσωτερικό κανονισμό» προχώρησε στη σύσταση Συμβουλίου Προσφορών με σκοπό καθώς καταγράφεται «...να αποφασίζει για διαγωνισμούς που οδηγούν στην ανάθεση συμβάσεων που έχουν προκηρυχθεί από τον Οργανισμό...». Στον «εσωτερικό κανονισμό» καταγράφεται επίσης η όλη δομή του Συμβουλίου Προσφορών και ο τρόπος λειτουργίας του με αναφορά στο Ν.73(Ι)/2016 και τους περί του Συντονισμού των Διαδικασιών Σύναψης Δημοσίων Συμβάσεων Προμηθειών, Έργων και Υπηρεσιών (Γενικών) Κανονισμών του 2007, ΚΔΠ 201/2007.

Από την αναφορά στην ΚΔΠ 201/2007 εκείνο το οποίο προκύπτει είναι ότι το Διοικητικό Συμβούλιο κατά την ετοιμασία και έκδοση των «εσωτερικών κανονισμών» στηρίχθηκε στην ΚΔΠ 201/2007, η οποία όμως δεν αντιλαμβάνομαστε πώς εδώ τυγχάνει εφαρμογής, αφού στους Οργανισμούς Δημοσίου Δικαίου και Κοινότητες εφαρμογής τυγχάνει η ΚΔΠ 242/2012.

Ότι στη βάση του Καν. 4 της ΚΔΠ 242/2012 το Διοικητικό Συμβούλιο έχει τη δυνατότητα να συστήνει άλλα όργανα για να επιλαμβάνονται θέματα διαγωνισμών που οδηγούν στην ανάθεση σύμβασης δεν χωρεί αμφιβολία. Η δυνατότητα όμως αυτή τελεί υπό την προϋπόθεση ότι αυτό είναι εφικτό με βάση το νόμο εγκαθίδρυσης και λειτουργίας του. Σύμφωνα με το νόμο εγκαθίδρυσης και λειτουργίας του ΟΚΥΠΥ, Ν. 73(Ι)/2017, δεν φαίνεται να παρέχεται αυτή η δυνατότητα. Σύμφωνα δε με το άρθρο 14 αυτού δυνατότητα εκχώρησης εξουσιών, γιατί περί εκχώρησης εξουσιών εδώ πρόκειται, δίδεται μόνο για τον Γενικό Διευθυντή.

Στην *Tasni Environmental Engineers v. Συμβ. Αποχ. Λευκωσίας* (1996) 4 AAD 2862 σε σχέση με την εκχώρηση εξουσίας αναφέρονται τα εξής:

«Εκχώρηση εξουσίας καθίσταται δυνατή μόνο όπου και όπως ο νόμος ορίζει είτε για να καλύψει διάφορους τομείς όπως ο περί Εκχώρησης της Ενασκήσεως των Εξουσιών των Απορρευουσών εκ τινός Νόμου Νόμος του 1962 (Ν. 23/1962) είτε την ειδική περίπτωση όπως - σε σχέση με το Σ.Α.Α. - το άρθρο 14Α του περί Αποχετευτικών Συστημάτων Νόμου του 1971 όπως τροποποιήθηκε (βλ. Ν. 24/1972). Που διαλαμβάνει ότι:

"14Α. - (1) Το Συμβούλιον δύναται, τη εγκρίσει του Υπουργικού Συμβουλίου, να εξουσιοδοτή εγγράφως οιονδήποτε νομικόν πρόσωπον, αρχήν ή οργανισμόν εν τη Δημοκρατία όπως ενασκή τας διά του παρόντος Νόμου ή διά Κανονισμών εκδοθέντων δυνάμει του παρόντος Νόμου, χορηγούμενας αυτά

εξουσίας ή μέρος αυτών εκ μέρους του Συμβουλίου, υπό τιοιούτους όρους, εξαιρέσεις και επιφυλάξεις ως το Συμβούλιο τη εγκρίσει του Υπουργικού Συμβουλίου, ήθελεν εν τη τοιαύτη εξουσιοδοτήσει καθορίσει."

* Σε σημείωση εκτίθεται το εξής ιστορικό:

"Οι Κανονισμοί αυτοί είχαν εγκριθεί αρχικά κατά την 111η Συνεδρία του Συμβουλίου ημερομηνίας 20 Δεκεμβρίου, 1976 και τροποποιήθηκαν ως έχουν πιο πάνω κατά την 332η Συνεδρία ημερομηνίας 17 Οκτωβρίου, 1991. Κατά τη 340η Συνεδρία ημερομηνίας 30 Απριλίου, 1992 τροποποιήθηκε η παράγραφος 11(α) δεύτερη επιφύλαξη με ισχύ από 1 Μαΐου, 1992."

Η εκχώρηση εξουσίας από το Σ.Α.Α. στο "συμβούλιο προσφορών" - γιατί περί εκχώρησης επρόκειτο - δεν έγινε δυνάμει νομοθετικής εξουσιοδότησης. Και ούτε βέβαια υπήρχε τέτοια δυνατότητα δεδομένου ότι το "συμβούλιο προσφορών" δεν αποτελούσε παρά μόνο μηχανιστικό σχήμα εσωτερικής λειτουργίας του Σ.Α.Α. χωρίς ανεξάρτητη νομική υπόσταση: το εν λόγω "συμβούλιο προσφορών" δεν αποτελούσε νομικό πρόσωπο, αρχή ή οργανισμό εν τη Δημοκρατία έτσι ώστε, κατόπιν πλήρωσης και των υπόλοιπων προϋποθέσεων που αναφέρονται στο άρθρο 14Α, να μπορεί να περιβληθεί με εξουσία».

Στην παρούσα περίπτωση το Διοικητικό Συμβούλιο στην ουσία με τους «εσωτερικούς κανονισμούς» ημερ. 25.11.2020 υπό τον τίτλο «Διαδικασία Σύναψης Δημοσίων Συμβάσεων – Σύσταση Αρμοδίων Οργάνων/Εξουσιοδοτήσεις» και ημερ. 9.11.2020 «Διαδικασία Σύστασης και Λειτουργίας Συμβουλίου Προσφορών», εκχώρησε τις εξουσίες του σε σχέση με τη διαδικασία σύναψης Δημοσίων Συμβάσεων χωρίς νομοθετική εξουσιοδότηση. Συνεπώς ο διορισμός της Επιτροπής Αξιολόγησης ο οποίος έγινε από την Προϊσταμένη Μονάδας Αγορών και Προμηθειών και το συσταθέν Συμβούλιο Προσφορών για τους λόγους που έχουμε αναφέρει δεν αποτελούσαν αρμόδια όργανα σύμφωνα με το νόμο, με αποτέλεσμα η απόφαση να έχει ληφθεί αναρμοδίως.

Με την πιο πάνω κατάληξη μας θεωρούμε αχρείαστη την εξέταση των λόγων

ακύρωσης που επικαλούνται οι Αιτητές.

Ενόψει των όσων έχουμε αναφέρει πιο πάνω η Προσφυγή επιτυγχάνει και η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται χωρίς άλλη διαταγή.